

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Sefer Mivhar ha-peninim

Ibn-Gabirol, Shelomoh Ben-Yehudah
הדוּהֵי־זְבַּח הַמֶּלֶשׁ, לֹרִיבָג וּבָא

Be-Tshernovits, 615 = 1854

תודומחה תודם רעש \תיליסכה תורהפתה רעש

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12379](#)

שער התפאות הכספיים

שכל בלי עושר . לא יתהלך בירוש : וכי יעוף כל מה
מן כנף כנשך) :

שער התפאות הכספיים אמר החכם הרים

התפאות במשמעותם היחסית . והתפאות החכמים ודבר
בחכמה ומוסר . גינויים הממעון והסכלות . ואמר כי אונן המ
עשיר עבר על חכם והוא לבוש בגדי חמודות והחכם היה
לבוש בלוויות : אמר לחכם אתה הוא שחברת ההכלה והכלה
וקבעת הנמוסות . ורבבה לתמוהה עלייו . אמר לו החכם וא
עלת האמת הבגדים החמודות : אלא הדעוי הזכות
(חוספה) ואמר השכל בכליה . והחכמה תחיה או מדור
בעליה : ואמר החכמה דרישת בכל נגע וירא
רפואה לכל נגע . שבעה ללא יגיעה : ותמלט מגזרו הסופי
רעה . מעוז ומחסה וستر . כבוד וניר וכתר . מהמו ימי
ומאור לעפupyim . אווצר אשר לא ישלו כו ידים . אמר
שער מדות החמודות אמר החכם המדריך הנדר
הchmodot עוזר ממש

הבר אמת . ואהבת בני אדם : וחת לשואל וזה גמור
הטוב . והנאמנות והכנייה לשכנן . והכנייה לחכנו
וכבוד האורה . וראש כלם הבשת : ואמר החכם ויתר
אחו המדריך הטובות בעה"ז . ויעילוק לעולם הבא ? אמר
מחול

פירוש

שער התפאות הכספיים בלוויות . גניז גניז
גמара סופרי גמי ס הפסוד

כדי לדס :

שער מדות החמודות לשואל . מין ממנה הוא עוז
הגשות : כי קול סטקה עוכב ולו
במארה

שער מהות החמודות כה

עופ בָּל מְחֹל לְעִוָּשָׂה עַמְקָד רֵעה . וַצְוָה לְעִשּׂוֹת הַטּוֹב וַתְּרַחַק
 מִן הַכְּסִילִים : וַאֲמֵר הַמְדוֹת הַחַמְדוֹת שֶׁלּוּשׁ עַשְׂרָה :
 וְרַחֲמָנָה הַוִּירָאָה . וְהַכְּבוֹד . וְהַהַסְתְּפָקּוֹת . וְהַסְבָּל . וְהַהְוָדָאָה :
 בְּסִילִים וְהַבְּשָׁת . וְהַגְּדִיבּוֹת . וְהַגְּבוֹרָה . וְהַקְּנָאָה . וְהַצְנִיעָוֹת :
 הַחַמְמִים וְדַבָּר אָמָת : וְהַנְּאָמָנוֹת . וְהַסְכָּרָת פְּנִים : וַאֲמֵר עוֹד
 כִּי אָדָם הַמְדוֹת הַחַמְדוֹת שְׁבַע . כְּבוֹד הַקְּרוּבִים וְהַעֲנוֹה וְשִׁיתָן
 חַכְםָה הַזְּדִין בְּעַצְמוֹ . וְשִׁיוֹדָה בְּאָמָת עַל עַצְמוֹ בְּעֵת הַرְצָוֹן
 הַהַכְּטוּ וְהַכְּעָס . וַיְתַבִּישַׁ מַעַצְמוֹ: וַיִּשְׂמַחַל :
 חַכְםָ אָאָרָה וְהַחֲכָבָב מֵשְׁמַהוּתוֹ אֱלֹהָה . הַיּוֹן בְּנֻעִימִים בְּעוֹלָם
 הַזְּכּוֹת הַזָּהָה וּבְעוֹלָם הַבָּא : וַאֲמֵר הַשְּׁלָמָת הַצְנִיעָוֹת שְׁבַע
 חַיָּה אָמָהּוֹת . לְשׁוֹן רְכָה . גַּמְילָות חֲדִים . וַתְּרַחַק מַהְוִיק
 גַּל רְגַע וַיַּרְא מַהְמוֹמָן . וַסּוֹר מַלְשָׁוֹן הַרְעָע . וַהֲמֹנוֹה : וּכְסָות
 שְׁמָגוֹן הַסּוֹד : וַאֲמֵר מֵשְׁתַּחַנְדֵב יְהִי אֲדוֹן . וּמֵשְׁהַוָּא כִּילִי
 מַחְמָה יְהִי נְבוֹה . וַאֲמֵר שְׁנָדִיב אֶחָד נְכָנָס אֶל אֶחָד מַהְמָלָכִים
 יָדִים : אַמֵּר לוֹ הַמֶּלֶךְ הַגִּידָה לִי קִצְתָּ מַנְדִּיבָהִיךְ : אַמֵּר לוֹ
 הַמְדוֹת הַנְּדִיב טֻוב שַׁתְּשִׁמְעַ הַהַגְּדָה מַזְוְלָתִי מִמָּה שַׁתְּשִׁמְעַנָּה
 וִשְׁר מִמְנִי . אַמֵּר לוֹ הַמֶּלֶךְ גַּוְזֵר אַנְיָעֵלִיךְ שַׁתְּאַמֵּר . אַמֵּר
 וְהַגְּמָנִי לֹא מַעֲולָם לֹא יִשְׁבַּע עַמִּי אָדָם וְפִשְׁתָּחֵי רְגַלִּי לִפְנֵי אַמֵּר
 לְחַנְּנוּ לֹא וְלִמְתָּה . אַמֵּר לוֹ כִּי שְׁלָא יַרְאָה שִׁישׁ לִי עַלְיוֹ מַעַלָּה .
 הַחֲמָה וַיְתַרְוּן וְחַסְדָּר . וְלֹא הַרְעָע לִי אָדָם מַעֲולָם וְגַמְלָתִוּ רַע :
 הַבָּא אַמֵּר לוֹ וְלִמְתָּה . אַמֵּר לוֹ מִפְנֵי שָׁאָס הִיה אַדְס הַשּׁוֹבֵד
 רָאוּי לֹא הַדִּין עַלְיָ לְמַחְוָל לְאָדָם חַשּׁוֹב . וְאַם נְבָל לֹא
 אַחֲלָל

פִּירּוֹשׁ

נְמָרֵשׁ כָּוֹן קוֹטָן . וְהַגְּבוֹרָה . נְגַד יְרוֹן סְרָע : וְהַקְּנָאָה . זְקִינָה
 סְוּפָרִים תְּרַנָּה חַכְמָה : וְשִׁיתָן הַזְּדִין מַעַצְמוֹ . טִירָה מַזְבָּחָה: וְשִׁימָחָל .
 לְמַיְּ שְׁקָטָן כְּנָגְדוֹ : וַיַּרְא מַהְמוֹמָן . סְלָמָה יְמַלֵּךְ גּוֹ מוֹסָ וְסָרָע : וּכְסָות
 הַפּוֹד . לְכָמֹת קְפֹוד : שַׁתְּחַנְדֵב . טִיס לֹא מְדוֹת נְלִיכּוֹת: וְפִשְׁתָּחֵי רְגַלִּי

לִפְנֵי

ט

גְּלוּס :
 וְסָגָג :
 עֹזָר :
 טֻוְבָה וְלָ

שער מדרות החמדות

אחלל עצמי שידברו כי הנבלים . ולא שאל מمنי אדם דבר שלא מלאתי שאלהו . וראיתי שהלול פניו תמורה מה שנתה לי לו אפילו אם הייתה יוצאה מכל קנייני . אמר לו מלך יאות לך שהיתה אדון בעמק ובזולחן : ואמר אין הנדיב מי שהתנדב עליו . וקרב מי שקרבו . כי אין זה אלא גמול . אבל זה נדיב שמתנדב על מי שלא התרנדב עליו . ומרקם מי שמרחיקו : ואמר מי שהננו הבורא ארבע מדרות הללו לא יזק לו מה שנמנע לו מן העולם . דעת נוחה . והסדר במזון . ודבר אמת . ואמונה . ואמר שני דברים לא יקמצו לעולם הכוון והצניעות : ואמר הנפש הטובה . והשכן הטוב . והדירה הטובה . והכבדים הנקיים . מאיריכין ימי של אדם בטיבה : ואמר מי שהננו הבורא נפש טובה הוא מבני העולם הבא : ואמר מהו דיחם גדול : אמר גמלות החסד לבני אדם . ואמר לדעת הנוחה תחול ותכלית . תחולתה החכמה . ואדריתה השלום : ומ שדעתו נוחה בהיו . שמהתו מתחמדת ולא יצערו אותו הפוגעים : ואמרו לנדיב במא היה אדון לעמק . אמר בחרבות האכשנאות ויעצת החונף ועזרת הדלים . ואמר אני תה מה מי שיקנה העבדים במנונו . ואני קונה בני חורין בהטבתו : ואמר מי שהתמיד חמשה .

לפניו . דרך גנון וגנות : לא אחלל עצמי . לפאות מרגנית בדנו

בפנייך וידבר כי יופר : שהלול פניו . כיזה עליו גדי כוֹת סמוֹת מה שנקתי לו : אין הנדיב . אין זה נדיב שמלבד למי שסתיניב עליו . מה : לא יזק לו . לא יחו לו : לא יקמצו . להוות במלס חד .

לראות הנוחה יט לה הקילם וחכמים : במא . על ידי מה : האכשנאות . ננכתם קורחים : בני חורין . וציאו לוכביס קומו ורוליס לטונדו :

בORTHODOX : לפס : גישו

פירוש גיע'הו

שבבבנ

שיעין

סמיוטו

שער מדרות החמדות

כו

ג'יעוּהוּ וַיִּבְשִׁיחַהוּ הַתְּרַחֵק מִהְיוֹק וַהֲדָעַת נָוֶחֶה וַהֲרַחֵק
מִן הַחֲנוֹף . וַהֲמֹבֵר הַטּוֹב . וַהֲמֻשֵּׁה הַטּוֹב : וַאֲמֵר
הַגָּדוֹל שְׁבַבְנֵי אָדָם מַי שְׁדַעַתּוּ נָוֶחֶה מְכֻלָּם . וַאֲחַזְתּוּ
טוֹבָה לְכָלָם :

(תוספַת) וַאֲמֵר הַתּוֹם וַהֲיַחַס שְׁנִי תָאִים שַׁעַיקָר
יְחַס מֵי שְׁהַולֵךְ בְּתּוֹם . וַהֲשִׁפְלוֹת וַהֲכָבוֹד
אֲחַים נְעִימִים . שְׁמֵי שְׁמַשְׁפֵיל עַצְמוֹ סּוֹף בְּכָוד לְבָא .
וַאֲמֵר קְנָה לְךָ לְעִירָךְ עַזְדִים : וַאֲמֵר שְׁמֹר דָודִיךְ
וַיְתַמְבּוֹךְ בְּמַוְעַדְךְ . וַיְעִירֹךְ בַּיּוֹם אִידְךְ וַיְגַדְלוּ כְּבִידְךְ .
וַאֲמֵר דָודִים צְנָה וְסָוחָרָה . וַאֲמֵר בַּחֲרָ אַמְנוֹנָךְ . עַל
כָל קְנִינָךְ . וַיְרֹום קְרִינָךְ : וַתְחַזֵּק יְמִינָךְ : וַאֲמֵר הַבְּסָעָ
יְתָם . וַיִּשְׂאַר הַרְעָהָתָם .

שער בקר דאהובים אמר החכם מישנהיה
בקר אהובו : חומץ
נפשו: אמר מי שמקבר מי שייכבר עלייו. פגע בו וקלין:
ואמר בקר לעתים רחוקים. תוסיפ אהבה. ואמר אם תר דן
שיישנאוך . בקר תמיד . ושיומינו בך אהבה . בקר
לעתים רחוקים . ואמר טרחה מל לבקר החולה . וטרח
שנים להבנת שلوم בין בני אדם . וטרחה שלשה
לבבודה הבורא : ואמר השמר מהרבבות הבקר כי הוא
סבת

פירוש

ג'יעוּהוּ . קְוֹן הַמְדֹות וַיַּכְתִּיחַסּוּ מְרֻעָה : הַנְּדוּל
שְׁבַבְנֵי אָדָם . סְמָצָב לְגַדּוֹל : וַאֲחַזְתּוּ . פְּגַרְתּוּ לְפָנָן וְמַחֲזָתּוּ מְרֻעָה .
(נְרָאָזִים כו) :

שער בקר דאהובים מי שהנאה בקר אהובו . מכל וכל
מי שייכבר עליו . סְפִיחָה עַלְיוֹ לְמַזְעָן זָלָל
בְּלִיטָו מַזְכָב לו : בקר לעתים רחוקים . כלומר לבקר חנרו לעתים רחוקים:
יקוּנוּ